

alt for tyndt. Den konstaterer jo bare nærmest ordret, hvad der står i redegørelsen.

Vi har klart givet udtryk for, at vi anerkender de prioriteringer, men vi giver også udtryk for, at det ikke er nok. Og når vi tænker på, hvad det i dag koster at have et dårligt arbejdsmiljø, så er der jo midler nok inden for området til, at vi går ind og laver en større forebyggelsesindsats.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det vil sige, at det, fru Lone Møller siger, er, at Socialdemokraterne på arbejdsmiljøområdet har valgt at stå udenfor, fordi man ved lidt bedre. Her har man i hvert fald ikke tænkt sig at gøre noget som helst forsøg på at påvirke politikken. Det er jo det, der bliver sagt.

Det er jo ikke sådan, at en vedtagelse i Folketingssalen kan udtømme alle emner. Det er jo klart, at den vedtagelse vedrører den debat, vi har i dag, nemlig handlingsplanen, og hvis Socialdemokraterne siger, at man er enig i handlingsplanen, så forstår jeg ikke, hvorfor man ikke kan stemme for. Så kan man selvfølgelig forbeholde sig ret til, at man derudover gerne vil en hel masse andre ting – ja, det må vi da håbe, idet Socialdemokratiet er i opposition.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det er korrekt, at man ikke kan udtømme alle emner i et forslag til vedtagelse. Alene det, at det kun må være på et bestemt antal ord, begrænser jo.

Når Socialdemokratiet ikke kan stemme for forslaget til vedtagelse, er det, fordi vi ikke synes, at det er et signal om, at man vil gøre nok på arbejdsmiljøområdet.

Og Socialdemokratiet har da ikke frasagt sig muligheden for at være med til at påvirke. Socialdemokratiet har rent faktisk i sit udspil til finanslov jo også afsat flere midler til at styrke netop Arbejdstilsynet, så på den måde laver man også politik i dette Folketing.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg lyttede med interesse til fru Lone Møllers tale, og der er da også ting, som jeg håber vi kan få en god, bred drøftelse om i udvalget.

Det, jeg så også lige bed mærke i, var sætningen om mobning på arbejdspladser, hvor der siges, at ministeren ikke må acceptere det. Da spørger jeg: Hvis vi nu, i stedet for at dunke hin-

anden i hovedet med hvad en minister må og ikke må acceptere, skal gøre noget godt for arbejdsmiljøet, er fru Lone Møller så ikke enig i, at en minister jo ikke kan rende rundt ude på hver enkelt virksomhed og sige, at nu må man ikke mobbe, eller være gårdvagt derude?

Nej, vi skal have arbejdsmarkedets parter i gang, og det allerbedste er måske i virkeligheden, at vi sammen her i Folketinget bliver ved med at tage den her debat, men at det er arbejdsmarkedets parter, det er ledelsen på virksomhederne, det er samarbejdsudvalgene, der skal i gang her.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Selvfølgelig forestiller jeg mig ikke, at ministeren skal løbe rundt på hver eneste arbejdsplads i Danmark og sige: Nu må I søreme ikke mobbe hinanden. Og jeg er også helt enig i, at det er parterne på de enkelte arbejdspladser, der skal tage fat i det problem. Men det kunne jo godt være, at ministeren kunne være med til at stramme loven lidt, så man måske havde lidt bedre redskaber, når man skulle løse problemerne ude på de enkelte arbejdspladser. Der har ministeren en mulighed for at tage et initiativ og give et signal om, at det her ser regeringen ganske alvorligt på.

Kl. 12.40

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Hvis vi nu skal stå sammen om det her for landets ve og vel, for virksomhedernes ve og vel, er det så ikke sådan, at det er ufattelig lidt, man i virkeligheden kan lovgive om konkret; man kan lave nogle rammer, man kan have nogle intentioner? Jeg tænker også lige så meget på, at det at få et fleksibelt arbejdsmiljø, hvor folk kan få mulighed for at gå ned i tid eller arbejde længere, også har meget at gøre med hele velfærdsdebatten.

Er det ikke sådan, at vi, i stedet for at stå i hvert sit hjørne af en lejr og skælde ud på en minister, fordi vi nu altså har mulighed for at komme i en avis, blive talerør, komme på ud på virksomheder, eller fordi der er nogle, der inviterer os til konferencer, altså skal tale for, at arbejdsmarkedets parter kommer i omdrejninger.

Det er ude på virksomhederne, det her skal foregå, det handler i virkeligheden ikke så meget om, hvad vi gør herinde i Folketinget.